ज०म० व्यजेष्ठाः जितवत्यसि लुङि विपराभ्यांजेरित्यात्मनेपदं काममन्मो हो कचिदजैषीः जितवत्यसि सिचि वृद्धिः विनयेन वा संप्राप्याः संप्राप्तासि कर्म्मणि लुङ् झलोझलीति सिचोलोपः अत्रानुक्रमिति कचिदिति ग्राह्यं॥ ६८॥

अथ प्रकीर्णकाः।

भ० वर्द्धतइत्यादि कचिदित्यत्रानुषञ्जनीयं हे भीरु कचित्ते तव तपोवर्द्धते कचित् त्वं तपसो विघ्नानां नायकान् प्रणेतॄन् व्यजेष्ठा अभिभूतवत्यसि विपराजीति मं कचित् त्वं काममनङ्गविकारं सम्मोहमविद्याञ्च अजैषीः व्रजवदेति त्रिः कचिद्विनयेनापि त्वं सम्प्याप्याः सम्प्राप्तासि कर्म्मणि ढी सम्बोधनमहिम्नार्थावगमात् कचिदित्यस्यानुषङ्गं केचिन्नेच्छन्ति॥ ६८॥

नायस्यसि तपस्यन्ती गुरून् सम्यगतृतुषः। यमान्नोदविजिष्ठास्त्वं निजाय तपसेऽतुषः॥ ६९॥

ज०म० नायस्यसीत्यादि। तपस्यन्ती तपश्चरन्ती कचिन्नायस्यसि न खिद्यसे तपश्चरणशालीभूतेत्यर्थः कर्म्मणोरोमन्थेति क्यङ् तपसः परस्मैपदञ्च गुरून् आचार्य्यादीन् सम्यक् यथावदनुवृत्त्याऽतृतुषः तोषितवत्यसि तुषेर्ण्यन्तस्य लुङि रूपं चङि णिलोपादि यमान्मृत्योर्नोदविजिष्ठाः नाभैषीः पुण्यकृतां नोम्रत्यृभयमित्यर्थः ओविजेरात्मनेपदं लुङि सिचइट् विजइति सिचोङित्वेन गुणः निजायात्मीयाय अतुषः तुष्टवत्यसि॥ ६९॥